

Το 2017 υπήρξε το έτος μίας «ιστορικής καμπής»

όσον αφορά τη μετανάστευση στην Ιταλία, στην οποία καταγράφονται διαρκώς μαζικές αφίξεις κατά τους πρώτους μήνες μίας σκοπούμενης 'επιλεκτικής' μετανάστευσης, έπειτα από τις αμφιλεγόμενες συμφωνίες που συνήφθησαν με τη Λιβύη.

Ο Ιταλός πρωθυπουργός Πάολο Τζεντιλόνι έκανε λόγο μέσα στην εβδομάδα για «έτος καμπής» στην «ιστορική διαδικασία της μετάβασης από μία ανεξέλεγκτης μετανάστευσης, που τη διαχειρίζονταν εγκληματίες, σε μία ελεγχόμενη μετανάστευση, νόμιμη και ασφαλή».

Στο διάστημα μεταξύ Ιανουαρίου και Ιουνίου, η Ιταλία κατέγραψε μία αύξηση 20% των αφίξεων παράνομων μεταναστών στις ακτές της, οι οποίοι είχαν ξεπεράσει το όριο των 600.000 από το 2014, ενώ ταυτόχρονα εκτοξεύθηκαν σε δυσθεώρητα ύψη και οι αιτήσεις ασύλου, συνεπεία του σφραγίσματος των συνόρων που αποφάσισαν η Γαλλία, η Ελβετία και η Αυστρία, στα βόρεια της Ιταλικής Χερσονήσου.

Μόνον κατά το τελευταίο τρίμηνο η Ιταλία κατέγραψε αφίξεις 10.400 ανθρώπων, την ώρα που οι Ευρωπαίοι εταίροι της, παρά τις εκκλήσεις αρνούνται να υποδεχθούν έστω κι ένα πλοίο, που διασώζεται ανοικτά της Λιβύης.

Λιγότερο από έναν χρόνο πριν τις βουλευτικές εκλογές, με το θέμα της μετανάστευσης να προκρίνεται ως κυρίαρχο επιχείρημα στο προεκλογικό πρόγραμμα των δεξιών κομμάτων και του λαϊκιστικού Κινήματος των 5 Αστέρων, ο υπουργός Εσωτερικών Μάρκο Μινίτι δηλώνει πως φοβάται τις εξελίξεις. «Η αντιμετώπιση και η διαχείριση των μεταναστευτικών ροών είναι κρίσιμοι παράγοντες» για την διατήρηση του κοινωνικού ιστού και της δημοκρατίας, τονίζει το πρώην στέλεχος του ΚΚΙ, που έχει θητεύσει και στις μυστικές υπηρεσίες.

Παρά τις προσπάθειες της κυβέρνησης να δώσει προτεραιότητα στις μικρότερου μεγέθους δομές, που μπορούν να αποδειχθούν πιο ευέλικτες και χρήσιμες στην επιχείρηση της ενσωμάτωσης των μεταναστών, η πλειονότητα των αφιχθέντων στοιβάζονται άπραγοι στα μεγάλα κέντρα υποδοχής, που τροφοδοτούν διαρκώς τη δυσπιστία μεταξύ των μεταναστών και της τοπικής κοινωνίας.

Από τον Ιούλιο πάντως, η κατάσταση έχει αρχίσει να αντιστρέφεται: οι αναχωρήσεις μεταναστών από τη Λιβύη έχει μειωθεί και η πτωτική τάση διατηρείται, με αποτέλεσμα οι αφίξεις κατά το τελευταίο εξάμηνο να είναι μειωμένες κατά 70% εν σχέσει προς την αντίστοιχη περίοδο το 2016, περιοριζόμενες στους 119. 000 ανθρώπους καθ' όλη τη διάρκεια του ετους.

Από τα τέλη του 2016, οι λιμενικές αρχές της Λιβύης έχουν αρχίσει να εξοπλίζονται και έχουν εντείνει τους ελέγχους, συνεπικουρούμενες από την ιταλική ακτοφυλακή και το

πολεμικό ναυτικό: στις αρχές Δεκεμβρίου, το λιβυκό ναυτικό ανακοίνωσε πως εντόπισε και διάσωσε συνολικά 80.000 μετανάστες.

Παράλληλα, η Ιταλία έχει πολλαπλασιάσει τις συμφωνίες με, την κυβέρνηση, τις φυλές και τις πολιτοφυλακές που δρουν στην πρώην αποικία της, για να μετριαστούν οι αναχωρήσεις. Εντούτοις, οι διάφορες τραγικές προσωπικές ιστορίες, οι απολογισμοί των πνιγμών και η βία που υφίστανται οι μετανάστες στα χέρια των λαθρεμπόρων, αναδεικνύουν το σκληρό πρόσωπο της υπόθεσης.

Συνοψίζοντας τις πολυάριθμες επικριτικές φωνές, ο Υπάτος Αρμοστής του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες Ζέιντ Ράαντ αλ Χουσέιν χαρακτήρισε τον περασμένο Νοέμβριο ως τον πιο «απάνθρωπο» της συνεργασίας της ΕΕ, με την Ιταλία επικεφαλής, και τη Λιβύη.

Όμως η Ιταλία εξακολουθεί να προκρίνει τις επαφές της με τη Λιβύη προκειμένου να σημειωθεί πρόοδος σε έναν άλλο τομέα της μεταναστευτικής πολιτικής: την ανάληψη του ελέγχου στην πηγή της μετανάστευσης, με την επικουρία της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες και τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης (ΙΟΜ), μέσω ενός προγράμματος επαναπατριsmού των οικονομικών μεταναστών και της μεταφοράς των πιο ευάλωτων.

Στην πρώτη κατηγορία, οι επαναπατριsmοί από 1.200 το 2016 αυξήθηκαν σε 19.000 το 2017, ενώ όσον αφορά τη δεύτερη, η Ιταλία ήταν στις 22 Δεκεμβρίου η πρώτη χώρα που υποδέχθηκε μία ομάδα 162 μεταναστών από την Αιθιοπία, τη Σομαλία και την Υεμένη, που έφθασαν αεροπορικώς απ' ευθείας από την Λιβύη. Στο σημείο τούτο σημαντικό ρόλο έπαιξε η εμπειρία από τη δημιουργία ανθρωπιστικών διαδρόμων, που από το 2016 έχει επιτρέψει την ασφαλή διάβαση κι υποδοχή εκατοντάδων Σύρων.

Σύμφωνα με τον Μινίτι, έως και 10.000 πρόσφυγες μπορούν να επωφεληθούν από τους ανθρωπιστικούς διαδρόμους έως το 2018... υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι θα επωμισθούν την ευθύνη της υποδοχής τους και οι άλλοι Ευρωπαίοι εταίροι της Ιταλίας.

«Υπάρχει μία σοβαρή διέξοδος που μπορούμε να υιοθετήσουμε. Όχι απλώς να υποκρινόμαστε πως το πρόβλημα δεν υπάρχει, αλλά για να το διαχειρισθούμε κατά τρόπον ανθρωπινό και ασφαλή για τους συμπολίτες μας», τόνισε από την πλευρά του αυτήν την εβδομάδα ο Τζεντιλόνι.

Και τούτο γιατί, παρ' όλες τις προσπάθειες, ο διάπλους από τη Λιβύη εξακολουθεί να παραμένει θανατηφόρος: Σύμφωνα με τον ΙΟΜ τουλάχιστον 2.833 άνδρες, γυναίκες και παιδιά έχασαν τη ζωή τους ανοικτά της Λιβύης φέτος, έναντι 4.581 το 2016. Μία θνησιμότητα που εξακολουθεί να παραμένει σταθερή στο 1 προς 40.

[ΠΗΓΗ: ΑΠΕ-ΜΠΕ](#)

<http://www.real.gr/DefaultArthro.aspx?page=arthro&id=653423&catID=4>